

Cooperative Learning i gymnasiet – interview med to elever fra 3. g

Birgit Schøn talte med to elever fra 3. g på Rødovre Gymnasium umiddelbart efter en matematiktime med Sune de Montgomery Nørgård. Februar 2012

Hvad tænker I om de timer, I lige har haft?

Jeg kan godt lide dem, fordi man ikke bare sidder ned, der er rigtigt meget variation i timerne.

Er det almindeligt?

Ja for Sunes timer, men ikke andre timer. Når vi fx har (anden lærer nævnes) sidder vi tit ned i hele timen, hvor læreren bare står ved tavlen og fortæller, så går tiden bare enormt langsomt. Det er heller ikke altid vi laver opgaver, så sidder vi bare og tager noter. Når man lige kommer op at gå, så sker der altså noget. Det kan godt være at matematik er et svært fag, men alligevel bliver man glad for det, fordi det er anderledes i forhold til de andre fag, som godt kan ligne hinanden meget. Man ved aldrig, hvad Sune finder på.

Den sidste øvelse I lavede her, hvor den ene skal forklare, hvad den anden skal gøre og så omvendt, hvad får I ud af det?

Man bliver bedre til at kunne forklare, så en anden kan forstå det. Nogen gange, hvis man fx har en dårlig dag, så har man måske bare lyst til at skrive for sig selv, men hvis man kigger frem ad, så får man nok brug for det senere, fx til eksamen. Vi får tit at vide, at man lærer mere, når man skal lære andre. Idet man skal forklare det, bliver man bedre til selv at forstå det, og det synes jeg også man gør. Det er lidt nemmere, når man selv skal sidde og sætte ord på, så får man en fornemmelse af, om man egentlig rigtigt kan det. Nogen gange kan man jo godt tænke, det har jeg styr på, jeg kan sidde og lave alt muligt andet, men når man så skal forklare det til en anden det, så okay jeg har måske ikke helt forstået det alligevel, så kan man spørge de andre, og de kan sige det er helt okay eller også kan man få hjælp. Så føler man ikke at man sidder helt alene med det, hvis man ikke helt forstår det. Og så er det også bare hyggeligt.

Gør det noget for jeres klasse?

Ja, vi bestemmer heller ikke vores plads. Dvs. at man sidder sammen med nogle, man ikke havde sat sig sammen med, hvis man selv bestemte. Man kommer automatisk til at arbejde sammen med nogle man ellers ikke ville have valgt. Ellers ville jeg jo sætte mig sammen med de samme personer hver time, og måske gå en hel dag uden at snakke med andre end dem.

Når vi hele tiden arbejder sammen med forskellige klassekammerater, så er man sammen med nogle på forskelligt niveau. Så i denne time er jeg sammen med en, der er dygtigere end mig, og så er det min makker, der skal forklare en hel masse, men i næste time arbejder jeg sammen med en anden, hvor jeg er dygtigere, og nu er det mig, der skal forklare en hel masse. På den måde får vi også udnyttet hinanden på en god måde.

Læs også interviewet med elevernes lærer Sune de Montgomery Nørgård